

That's all folks!

AASTAST 1925

HUGO TREFFNERI GÜMNAASIUM

JUUNI 2015

ALLUM

Kui olin kuueaastane, nägin kord ühes raamatus, mille nimi oli “Tõestisündinud lood”, toredat pilti ürgmetsadest. See kujutas boamadu, kes parajasti mingit metslooma alla neelas. Siin ongi selle joonistuse koopia:

Raamatus oli öeldud: “Boamaod neelavad oma saagi tervelt alla, ilma et nad seda näriksid. Siis ei jõua nad enam liigutada-gi ja magavad kuus kuud, niikaua kui nad oma toitu seedivad.”

Siis mõtlesin ma palju dzungliseikluste üle järele ja ka minul õnnestus teha värvipliatsiga oma esimene joonistus. Minu joonistus number 1. Ta oli niisugune:

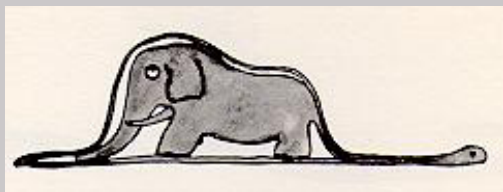

Näitasin oma meistriteost suurtele inimestele ja küsisin, kas minu joonistus ajab neile hirmu peale.

Nemad aga vastasid mulle: “Mispärast peaks kübar hirmu peale

ajama?” Minu joonistus ei kujutanud kübarat. See kujutas boamadu, kes elevanti seedib. Siis ma joonistasin boamao sisemuse, et suured inimesed aru saaksid. Neile on ju alati seletusi tarvis. Minu joonistus number 2 oli niisugune:

Suured inimesed soovitasid mul jätta nii kinniste kui ka lahiste boamadude joonistamine sinnapaika ja pigem maateaduse, ajaloo, matemaatika ja grammatika vastu huvi tunda. Nii ma siis jätsingi kuueaastaselt maalikunstniku toreda elukutse maha. Minu esimese ja minu teise joonistuse ebaõnnestumine oli mult julguse röövinud. Suured inimesed ei saa ju ise kunagi mitte millestki aru, lastel aga on nii tüütu neile ikka ja jälle seletusi anda.

Oma elu jooksul olen suure hulga tõsiste inimestega kokku puutunud. Olen suurte inimeste seltsis palju elanud. Olen neid üsna lähedalt näinud. See ei ole minu arvamus nende suhtes just eriti parandanud. Kui kohtan neist mõnda, kes mulle natuke terasemana tundub, siis teen temaga katset oma esimese joonistuse abil, mida olen siiani alal hoidnud. Alati olen tahtnud teada saada, kas ta on tõepoolest arusaaja inimene. Ja ikka on ta mulle vastanud: “See on kübar.” Siis ei räägi ma temaga ei boamadudest, ei ürgmetsadest ega ka taevatähtedest. Laskun tema tasemele. Kõnelen temaga bridzist, golfimängust, poliitikas ja kaelasidemetest. Ja suur inimene on väga rõõmus, et on nii mõistlikku meest tundma õppinud.

katkend Antoine de Saint-Exupery raamatust
LE PETIT PRINCE, tõlkinud O. Ojamaa, Tallinn
1960

„ISTU, VIIS!”

Kõikidele enam kui tublidele treffneristidest abiturientidele, kes selle kooliga nüüd kenasti ühele poole said! #mütsmaha

„ISTU, KAKS!”

Kõikidele lõbusatale treffneristidele, kes reede või laupäeva öösel kooli ette sattusid! #rüütli

Kallid lõpetajad soovin, et Teie lapsemeelsus iial ei kaoks, et armastus päästaks ikka ja jälle maailma ning et kolme aasta jooksul õpitu ja kogetu, avaks teile ukSED, millest isegi unistada pole julgenud!

Peatoimetaja Tiina Tubli

PEATOIMETAJAD

Tiina Tubli

JUHENDAJA

Kristi Luha

KÜLJENDUS

Jürgen Laks

VEEBIMIILANG

Jürgen Laks

TOIMETUS

Tiina Tubli,
Andrea Uibo,
Kaarel Viljaste

FOTOGRAAFID

Kristel Zimmer,
Johanna Adojaan,
Heivo Kikkatalo

ANDREA UIBO

12. juuni. Istun päikselsel Hiiumaal Sõru sadamas ja ootan praami, et sõita Saaremaale. Seljataha on jäänud kolmepäevane klaskilõpureis. Mu sees on soe tunne. See reis oli justkui täpp i-l, mis oli gümnaasiumitee lõpetamisest puudu. Vaatan merd ja meenutan kolme möödunud aastat. Suul on naeratus.

Kümnes klass oli põnev. Ühte kooliaastasse oli kogunenud väga palju uut ja sellega kohanemine võttis aega. Hiljuti naersime klassikaaslastega „Ma arvasin alguses, et sa oled...” lugude peale. Huvitav oli tagasi mõelda, missugune esmamulje kellestki alguses oli. Enamikel on see tänaseks muutunud. Kümnennda klassi rebaste ristimine oli kindlasti üks selle aasta meeldejäävamaid üritusi, mille märksõnadeks olid koirohi ja koolikeldris roomamine. Ometi usun, et see oli sündmus, kus klassi-

TUULISED MÕTTED

del joonistus välja oma nägu ja kõik hakkasid vaikselt aru saama, kellega ühes klassis käiakse. Kümnennda klassis oli ka ju meeleolukas „Tere Perestroika!” ball, kus sai Vennaskonna saatel jalga keerutatud. Muidugi oli ballikaaslase leidmine paljudel justkui loterii. Meenub lugu, kuidas klassiõde tutvus oma paralleelklassivennast ballikaaslasega kooli ees vahetult enne peole sisenemist. Ball oli üritus, mis tõestas mulle kui õige otsus oli Treffneri kool. Ma olin positiivselt üllatunud, kui palju muud siit lisaks õppetööle leida võib.

Aeg ja inimesed

Üheteistkümnes klass algas õpetajate hoiatustega, et tulemas on kõige pikem ja keerulisem aasta. Jah, õppimist oli palju, aga tagasi vaadates on sees hea emotsioon. Tegelikult oli õppetööga kohati isegi lihtsam. Teadmine, et hinde „5” jaoks ei piisa ainult tunnis aktiivsest kaasa töötamisest nii nagu oli põhikooliaegadel, oli selgelt kohale jõudnud. Kõikidele oli selge, et enda aja planeerimine on treffneristi kõige tähtsam oskus. Meie lennul oli ju ka võimalus saada osa juubelibal-

list, mis oli tõepoolest väga suurejooneline. Vanemuises ballimelu nautides oli tunne justkui polekski tegu pelgalt keskkooliballiga, vaid üritusega, kus hohtusid vana ja väärikas noore ning uljaga ja tulemuseks imeline vaimsus. Olime ju ka esimene lend, kes tähistas poole keskkooliaja möödumist ekvaatori peoga. Koolipäev suvises rõivastes ning eksootiliste laulude saatel oli koolielu igapäevasaginale tore vaheldus. Samuti avastasin, et mulle meeldis väga sellel kooliaastal vaadata kõrvalt oma kaasõpilasi, leida igaühes midagi täiesti uut ja erilist. Sain aru, et see oli just see klass, kus igaühel meist kujunes välja tõeline isiksus. Me saime suureks.

Kiitus ja tarkus

Jutt sellest, kuidas keskkooliaeg läheb imekiirelt ning sellest tuleb viimast võtta, on juba kõikidele pähe kolinud. Minu meelest läksid need kolm aastat täitsa parajas tempos. Kuigi jah, viimane aasta möödus tõepoolest väga – väga kiiresti. Esimese septembri ja lõpuaktuse vahel oleks olnud nagu paar kuud. Kaheteistkümnes oli küll see klass, kus võis iga päev näha kooli peal uusi

nägusid ja neid kõiki tunda oligi võimatu. Keskkooli lõpuks olid aga selgeks saanud väga vajalikud põhitõed. Näiteks see, kuidas söögijärjekorrast tuleb otsida nimepäevalisi, kuidas talongid tuleb KINDLASTI õigel ajal ära otsida, kuidas peale Kohvipausi külastust on mõistlik oma tops teel kooli tühjaks juua ja ära visata, kuidas on võimalik hakkama saada nii, et kogu nädala peale tuleb kokku sama palju und, kui seda peaks olema ühes ööpäevas. Neid tõdesid on palju ja eks need ole ka igaühe jaoks erinevad. Ühine on siiski oskus saada hakkama ka siis, kui see näib tõeline mission impossible.

Sellisel tagasivatamise hetkel kipuvad huulile aga laulusõnad: „Kaua-kaua olen ma teinud tööd, aeg on elada, liiga kaua samad näod, käes on aeg teele asuda.“ Usun, et need mõtted on paljudel lõpetajate peas. Aitäh, Treffner, Sinuga oli tore!

Astun sadamas praamile, et tiirutada Saaremaal pisut oma vanemtaega. Praam asubki teeles, ikka väiksemalt saarelt suuremale. Äkki tõesti seitme tuule poole? Peaasi, et ilmaga veaks!

TOOMAS JÜRGENSTEINI KÕNE LÕPUKELLA AKTUSEL

Hea direktor, head kolleegid, eelkõige head abiturientid!

Küllap meil kõigil tekib tänast päeva lahti seletades mitmeid mõtteid. Võib-olla on osad neist seotud autoriteetide mõtte-avaldustega, osad meie enesest tulenevate ideedega.

Esimene asi, millele mu mõtted seoses tänase päevaga läksid, on aeg. Oskar Lutsu raamatus ja selle järgi tehtud filmis „Suvi“ imestab kellamees Kristjan Lible kunagisi Paunvere koolilapsi silmas pidades: „Aeg läheb aga õnn ei kao. Alles nad olid pisikesed nagu imetead, nüüd juba suured inimesed ja meheleminekuage käes!“ Küllap oleks Lible Treffneri kooli silmas pidades lisanud meheleminekuajale ka naisvõtajuja.

Arvan, et Oskar Lutsu raamatud on endiselt meie kõikide mõjutajad, kuid kõige olulisemana korjan Lible sõnadest välja hoopis kiirelt mööduva aja idee. Head abiturientid, oleme oma tundides koos Augustinusega ja koos teie kõikidega aja müstilisust uurinud. Tõepoolest, aeg võib venida, kuid aeg võib ka lennata, aega saab kaotada ja leida, aega saab võtta ja aega saab anda, aega saab isegi surnuks lüüa, kuid aega ei saa kunagi tagasi keerata. Täna tuleb edasi minna.

Teisena mõtlesin täna riitustele ehk rituaalidele. Üldiselt tunneb usundilugu kolme tüüpi riitusi. Kõigepealt kalendririitused, mida viiakse läbi igal aastal samal ajal. Teiseks kriisiriitusi, mida toimetatakse siis, kui miski on

halvasti. Kolmandaks on üleminekuriitused, mis viiakse läbi siis, kui inimese asub ühest staatusest teise. Täna aktust võime selle jaotuse järgi nimetada üleminekuriituseks, sest me alustame perioodi, kui te umbes kahe kuu jooksul kasvate Treffneri küljest lahku. Isiklikult olen selle kahe kuu jooksul tarvitanud abiturientide kohta ka koolilõpetajate nime.

Viimasel ajal ongi hakanud mu peas keerlema sõnapaar koolilõpetajad ja kooliõpetajad – need sõnad kõlavad sarnaselt. Missugune peaks olema nende kahe grupi omavaheline suhe?

Juhan Liivi kirjutatud lühijutus „Külakoolis“ on juttu vaesest ja rikkast koolipoisist, kes lõunasöögiuks rukki- ja odraleiba vahetavad ning tunnevad, et nad mõlemad on kõvasti võitnud. Üks minu alateadlik soov on olnud, et sellest allesjäänud ajast nii koolilõpetajad kui kooliõpetajad võimalikult palju võidaksid.

Ning siis läks mu mõte raamide peale. See oli üsna hiljuti, kui ühe järeltöö ajal juhtis õpilane mu tähelepanu vastava töö küsimusele, kus olin mitte vormiliselt, vaid sisuliselt eksinud. Ma ei lasknud tal tööd edasi kirjutada, vaid panin talle viie. Kui õpilane suudab korrigeerida minu sisulisi eksimusi, siis on ta seda väärt. Sellele näitele mõeldes võib öelda, et nihutasime teatud piire.

Võib-olla peaksimegi nendel allesjäänud kuudel mõtlema raamide ja piiride peale.

Toon veel ühe näite lugude poolt loodud raamidest. Küllap teab pea igaüks juttu esimestest Eestimaale sattunud kristlikest misjonäridest, kes kirjutasid paavstile eestlastest kui vagadest lihasuretajatest, kes mitu korda nädalas talumatus kuumuses üksteist vitsakimpudega nuhtlevad. Loomulikult oli tegemist looga leilisau-nast ja vihtlemisest, mida Roomas ei tuntud. See jutt on olnud populaarne, olen seda lugenud isegi Estonian Airi lennukis Eestit tutvustavast brošüürist. Hiljuti aga avastasin, et venelased kasutavad täpselt sama lugu. Peale saunatamise pealtnägemist kirjutanud preestrid Rooma kirja, kus nad kiitnud slaavlaste jumalakartlikkust ja vagadust. Nii on tegemist mitmete rahvaste jutustustes levinud rändmotiiviga. Ning see lugu, mida olin mõistnud kui eestlaste kavalust demonstreeriva jutustusena, osutus piiride avardumisel hoopis kahte rahvast ühendavaks looks.

Võtame teise analoogilise näite, näiteks ka Liivimaa nooremas riimkroonikas

esinenud ja hiljem Eduard Bornhöhe „Villu võitluste“ kaudu tuntuks saanud lugu viljakottides Viljandi lossi vallutama sõitnud talupoegadest. Kindlasti võtsid paljud neid jutustusi aga tõe pähe, sest mullegi on aastat kolmkümmend tagasi kooliekskursiooni ajal Viljandi lossimägedes näidatud keldrit, kus vaene Villu oma lõppu ootas. Tegelikult on jällegi tegu rändmotiiviga, mis esineb väga sageli saksa lugudes. Rahvaid vastandava loo asemel osutus see hoopis ühendavaks looks.

Olengi mõelnud, et võib-olla on tark koolilõpetajatele ja kooliõpetajatele järelejäädud kahe kuu jooksul keskenduda Treffneri koolis valitsevatele raamidele. Kahtlemata on iga inimese arenemiseks raamid vajalikud, kuid uutele teadmistele keskendudes need raamid avarduvad. Head koolilõpetajad ja kooliõpetajad, aida-ke meil neid raame kaasajastada, muuta ning hoida.

Soovin kõikide õpetajate poolt teile edu eksamiperioodiks.

Pilt: Heivo Kikkatalo

TIINA TUBLI

MIILANGU 7 SÄRAVAT PÄRLI

Miilang ei ole ainult peatoimetaja, küljendaja ja juhendaja. Miilang on meeskond, võiks öelda isegi kogukond, kus tegutsevad hakkajaid ja trotsi täis noored oma tindi ja sulega eesmärgiga koolielule vürtsi lisada. Möödunud kolme aasta jooksul vihtusid kirjutada pea IGA periood ka 7 imelist neidu. 7 noort ja säravat, siirast ja andekat, armast ja teravakeelelist neidu. Miilangust on nad küll selleks korraks koondatud - aeg on prestiižikamate kaante vahele pürgida. Meie aga jääme Teid oma toimetuses tohutult igatsema! Kerget sulge Teile!

tähtkuju: lövi

tulevikuplaanid: õigusteadus või psühholoogia TUs või midagi muud?

telefonimudel: iPhone 5

küünevärv: must

minu kõigi aegade parim artikkel: kargu artiklit oli tore kirjutada

superpower: juuksed :3

soovid teistele lõpetajatele: soovin nende ellu palju armastust, et nad oma eesmärkide poole püüeldes kõige olulisemat ei unustaks

meeldejäävaim hetk HTGs: inimesed on need, kes kõige enam meelde on jäänud

Karmel Kristin Einberg

tähtkuju: sõnn

tulevikuplaanid: saada teada, mis on minu tulevikuplaanid.

telefonimudel: Sony Xperia V

küünevärv: lillakas

minu kõigi aegade parim artikkel: „Pisike Eliisa ja tema suured teod“

superpower: jääda sõltumata asukohast kiiresti sügavasse unne.

soovid teistele lõpetajatele: kuulake oma südant, nii sünnivad kõige õigemad otsused.

meeldejäävaim hetk HTGs: ilmselt tänane päev ehk lõpupidu.

Andrea Uibo

Meeldejäävaim seik klassiga oleks...

Ülle Seevri, 12. A

Ikka on meeldinud üritused, kust enamus klassist on osa võtnud. Väga meeldis reis Lääne-maale, kus pärast väsitavat ekskursioonipäeva jõuti veel sporti teha. Tore oli ajalooapäeva Tallinnas.

Külli Rootsi, 12. B
Eks ikka ühised kooskäimised - Peterburi, Vargamäe, Tallinn

Ehtel Timak, 12. C

Kõige meeldejäävaim seik on ilmselt seotud putukate püüdmise praktikumiga metsas. Klassiruumis soliidseid ja väarikaid noori ühtäkki näha kummikutes, liblikavõrguga aasal õhinaga putukaid püüdmas oli minu jaoks ikka äärmiselt lõbus vaatepilt.

Toomas Jürgenstein, 12. D

Ma ise arvan, et humanitaarpraktika. Olime Viljandi lähedal Heimtalis, tegime käsitööd, meie tehtud vaibatükkidega kaunistati hiljem laulupeo dirigendi pult, õhtud olid inspireerivad, pärast sõitsime veel Soomaal kanuudega. Mulle jäid need päevad väga meelde ning õppisin paljude klassi õpilaste kohta midagi juurde.

Aare Ristikivi, 12. E

Klassireisid on alati toredad, kuid 11. klassi humanitaarpraktika ületab emotsioonide poolest ilmselt kõik teised - igaüks tegi seda, milles kokku lepidi, kõigile võis loota, ühistegutsemise lusti jagus ka siis, kui ilmastikuolud meid just eriti ei soosinud. Leidis kinnitust see, mida Pipi ütles: kui süda on soe ja käib nagu vaja, ei siis ära külma!

Mis teeb Teie klassi erinevaks kõigist teistest (ka varasematest)?

Ülle Seevri, 12. A

Igal klassil on oma nägu. Kui vahel tahab igaüks ka omamoodi teha, siis ollakse valmis ka meeskonnatööks. Viimast näitas suurepäraselt juubeliballi korraldus. Märksõnadeks sobivad väga hästi klassile ka muusika ja sport.

Külli Rootsi, 12. B

Eriliselt nutikad ja arukad noored inimesed, väga usaldusväärsed.

Ehtel Timak, 12. C

12c klass on pärandus eelmiselt klassijuhatajalt, Daniica Kubilt. Matemaatikatunnis küll lobisemishimulised, kuid ülienergilised, rõõmsameelsed, siirad ja väga head suhtlejad. Koguni nii head, et nendega koos olles ei taununud kunagi suurt vanusevahet.

Toomas Jürgenstein, 12. D

Olen HTGs juhatanud nelja klassi. Ega ma seda ei salga, et lõpetava klassiga oli eelmistest omajagu rohkem jamasid. Aga mulle näib, et need jamad meid lähendasid ning tunnen praeguse klassiga väga suurt kokkukuuluvustunnet.

Aare Ristikivi, 12. E

Humanitaarklassis on harva nii palju medaliste (8) ja üldse harva on ühes klassis nii palju Tantsutaldasid (11), kui rääkida numbritest. Kui vaadata sisulist poolt, siis e12 on algusest peale erakordselt arukas, nad on käitunud väga täiskasvanulikult ja eeldanud, et neid võrdsetena koheldaks. Meil ei ole olnud probleeme, millest rääkida ei saaks.

Soovitusi iseseisvaks eluks.

Ülle Seevri, 12. A

Julge pealehakkamine on pool võitu. Uni-stad suurel või väikeselt, aega selleks kulub ühepalju. Leia aega märgata enda ümber toredaid inimesi.

Külli Rootsi, 12. B

Keep up the good work! Lennake kaugele, aga tulge tagasi!

Ehtel Timak, 12. C

Armastage ennast ja teisi. Ärge kahetsege midagi. Elage nii, et aastakümnete pärast teil oleks mida mõelda ja meenutada ning lastelegi jutustada.

Toomas Jürgenstein, 12. D

Augustinus ütles vist midagi niisugust, et häbi pole eksida, häbi on kangekaelsuse ja uhkuse tõttu eksitusse jääda. Elus teeme kõik vigu, see on vist paratamatu, kuid püüame nendest vigadest alati midagi õppida.

Aare Ristikivi, 12. E

Kuulake nii südant kui mõistust, kuid kui need omavahel vastuollu lähevad, siis usaldage südant, see on teil õige koha peal!

Autor: Kaarel Viljaste

KOLM KÜSIMUST KLASSIJUHATAJATELE

RAHA PANEB RATTAD KÄIMA

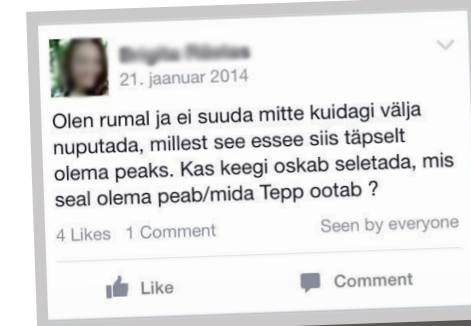
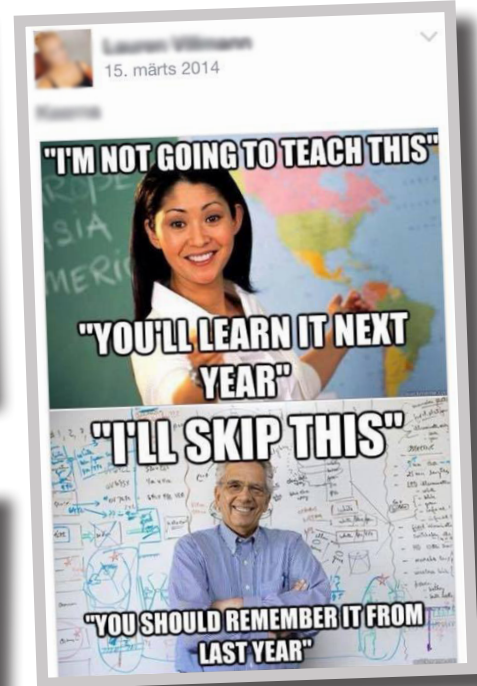

TIINA TUBLI

Pärast gümnaasiumi lõppu (mõnel isegi juba nüüd) tekitab sõna "raha" vastikuse tunde. Õeldakse, et *Money doesn't buy happiness*, aga tegelikkuses ei saa me keegi täiesti rahatult hakkama. Miilang tuleb appi (veel viimast korda) ja valmistab Teid selleks vaese üliõpilase eluks ette!

KAS SA MÄELTAD, MIS SA OMA KLASSIGRUPIS TEGID?

2015. aasta lend

12.a: Erki Baumann, Sandra Eensoo, Maarja Enumäe, Laura Ernits, Brenda Heinla, Helen Hendrikson, Triinu Hordo, Jaanika Jutson, Marko Karm, Fred Kasemaa, Aana-Liisa Kaste, Kristjan Kingo, Silver Kirotar, Georg Klimušev, Daniel Kütt, Hanna Laas, Helene Lainemäe, Ludvig Leis, Liis Luude, Kert Männik, Andry Nõgols, Salme Ojasild, Kaur Paarop, Julius Piatkowski, Getter Põru, Jaagup Russak, Triinu Sala, Joonas Sisask, Nils Holger Sova, Tormi Torn, Joonas Tomingas, Mattias Tõnisson, Villem Tõnisson, Elise Ustav, Marten Visnap, Maria Yastrebinskaya **12.b:**

Martin Aasmäe, Triinu Bergmann, Sisi Carmen Haamer, Arno Gabriel Humal, Markus Ilves, Hans Daniel Kaimre, Rasmus Kaver, Jaak Joonas Keldoja, Elise Keskpaik, Ergo Kuk, Mikk Kull, Oliver Kängsepp,

Mariann Liigand, Rasmus Lõhmus, Toom Lõhmus, Elle Marie Lääne, Karl-Andero Mere, Lisanne Meristo, Andri Parvelo, Maris Pedaja, Marion Pontus, Paul Pung, Karina Raudsik, Reiko Gregor Ruuda, Laura Rähni, Simmo Saan, Kaisa Sander, Mari-Liis Tsernant, Lise Anette Vaher, Rait Valgma, Kristjan Vedler, Hell Viitkar, Pääsu Silme Vilbaste

12.c: Aliis Aalmann, Esper Rasmus Antson, Evelina Gretško, Heleri Heike Härk, Anu Jaagosild, Jaak Kaljula, Aap Kirsell, Katariina Kisand, Alice Klaus, Birgit Kuslap, Karoliine-Lisette Kõiv, Maria Leping, Omari Loid, Henri Maalmann, Tõnis-Torm Nõps, Kaisa Teele Oja, Maarja-Ly Ojasalu, Minna Ots, Ander Peedumäe, Janeli Pelska, Hubert Piikov,

Kaspar Plaat, Denis Rastorgujev, Elisabeth Rips, Jürgen Ruut, Magdalena žoržoliani, Laura Tammiste, Adel Tiisler, Andri Uibo, Jaanika Unt, Meelis Utt, Raul Volmer, Saara Vällik, Birgit Vär

12.d: Artur Andersalu, Laura Annast, Sandra Audova, Allan Aug, Anna Edela, Karmel Kristin Einberg, Eleri Galka, Fred Jõks, Katrin Kaaver, Michelle Kirsimäe, Kristofer Sven Kliimand, Susanna Koger, Lembe Kullamaa, Ly Kuudeberg, Kenn Laas, Karolina Laas-Dobrev, Tanel Ladv, Cassandra Laur, Kärt Lige, Nele Läll, Gertrud Metsa, Kristi Paide, Liina-Riste Pappel, Ott Pluum, Sandra Pärigma, Laura Randoja, Kirsika Berit Reino, Henri Rosumovski, Brigita Rästas, Egle Sander, Merilin Teppo, Laura Terehov, Marion Villemson, Lauren Villmann, Liisi Voll **12.e:**

Eleri Anni, Laura Hääl, Reelika Jõgi, Kirti Jürimäe, Silver Kiho, Kessu Kindsigo, Carmen Klein, Anu Korela, Kristel Mairit Kruusmägi, Maria Johanna Kull, Martin Käärrik, Kristin Laupa, Marie Lintnermann, Erik Markus, Sander Mõisa, Kristiina Mäeots, Kaisa-Liina Näär, Ketter Ojakivi, Katrina Ojavee, Maria Roberta Org, Hanna-Lotta Otstavel, Mariliis Palo, Greteliis Peedimaa, Mika Pertšjonok, Heneli Ristisaar, Silver Erik Saage, Marja Stina Saaliste, Villu Sarv, Signe Süvaorg, Helina Tera, Viivika Toode, Andrea Uibo, Fred Vahtel, Karl Erik Õim